

to punkter: Frivillige aftaler og gennem handel og svindel til sejr.

Men det sidste fører mig så frem imod spørgsmålet: Er hr. Hans Christian Schmidt enig i den analyse, der hedder, at al handel og joint implementation, og hvad pokker det hedder alt sammen, at hele det system hviler på en enestående standardisering og en forpligtethed, der gør, at svinger systemet bare ét sted, så braser systemet sammen, og dermed er det noget af det mest sårbare, der findes.

Det kunne jo godt være, at hr. Hans Christian Schmidt havde ret i, at han havde fundet columbusægget, altså både at være gode venner med dansk industri og alle miljøvennerne. Det er jo dejligt at kunne, ikke? Men er hr. Hans Christian Schmidt enig i, at det er et af de mest sårbare systemer? Det kunne jo godt være, man ikke havde helt tjek på, hvad der foregik i Costa Rica eller andre steder eller for så vidt i Danmark.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tror, at hr. Schmidt havde den opfattelse, at det, der skulle få hans tipoldebørn til at se ham i et sådan nogenlunde, trods alt, fornuftigt skær, var, at han i stedet for at sidde med håndbremsen så har fundet nogle nye værktøjer, som virkelig skulle redde miljøet.

Nu tror jeg såmænd ikke, vi kan forhindre en klimastigning på 3-4 pct. Det kan være, vi kan forhindre, at den bliver 5-6 pct. i stedet for, og det kunne da godt ske, at de dér tipoldebørn trods alt ville synes, at det var fornuftigt.

Men hvad er det for nogle moderne værktøjer, som hr. Schmidt vil bruge, som gør det umuligt trods alt at gøre det, vi kan herhjemme, altså tage vores 100 pct.-forpligtelse i vores eget land, leve op til de målsætninger, som Venstre, som regeringspartierne selv har været med til at lave i sin tid om en 20 pct.-reduktion i år 2005, som Venstre jo er løbet fra for længst?

Hvad er det, der gør, at vi ikke kan løse de opgaver, selv om vi gør det fornuftige og prøver at hjælpe nogle andre lande til også at reducere deres drivhusgasudledninger?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Når hr. Hans Christian Schmidt siger, at man skal gøre det, der bedst kan betale sig for miljøet, så må jeg jo spørge: Hvorfor skal vi ikke gøre det, vi gør i Danmark, og det, vi har gode erfaringer med, at vi sparer på energien, at vi skruer

ned for kulblussene, at vi laver stramme CO₂-kvoter, at vi laver mere og mere vedvarende energi? Og det er jo sådan set noget af det, Venstre har stået bag i elreformen.

Hvorfor skal vi ikke gøre det, vi ved der virker? Hvorfor mener Venstre, at man skal gøre brug af noget, som man ikke ved noget som helst om? Der er jo ikke ét eneste sted i dag, hvor man kan pege på, at de her mekanismer er noget, der virker. Man har ikke engang nogen regler om det, man ved ikke, hvordan man skal kontrollere det eller noget som helst.

Altså med andre ord: Venstre vil basere sig på noget, der ikke er eksisterende, og sige, at det er det, der skal gavne miljøet. Det er da et utroligt standpunkt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Ja, nu er det jo ikke sådan, at Venstre er alene i det her. Vi er sådan set sammen med hele regeringen i det her forslag til vedtagelse. Det eneste, jeg er helt sikker på nu, er jo, at fru Anni Svanholt ikke kommer til at stemme for den vedtagelse, der er foreslået af de partier, det er jo helt klart, for så ville man ikke kunne have så meget imod det, der står i vedtagelsen. Sådan er det jo, sådan hænger det sammen, for ellers er det jo noget helt forkert, man kommer til at stemme for.

Jeg vil bare sige til fru Anni Svanholt: Det kan være fristende somme tider at høre det, man selv kan høre for sit indre øre, i stedet for det, der bliver sagt. Og jeg læser gerne hele min indledning op igen, hvor vi går med til alt, hvad vi har sagt i Kyotoaftalen. Vi har forpligtet os sammen med EU. Det gør vi.

Og til hr. Søren Kolstrup omkring spillereglerne: Nøjagtig det, som EU har foreslået, er det, vi er med på.

Altså jeg hører mere og mere, at man har det store problem, at man kan ikke genfinde et eller andet, hvorom man kunne sige: Det er nok et specielt Venstresynspunkt. Vi er med på det, EU har sagt, vi er med på de 50 pct., sådan er det, for det har vi forpligtet os til i EU. Det er jo det, som også forslaget til vedtagelse siger.

Derfor må jeg bare sige til hr. Søren Kolstrup, at det er underligt, at det bliver et bureaukrati. Jamen tillid og aftaler har altid en mulighed og en risiko for at kunne brydes, sådan er det jo. Men det er der kun ét alternativ til, og det er at sige: Jeg står af, jeg vil slet ikke være med til noget som helst.